

**UKŁAD MIĘDZY POLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ A CZECHOSŁOWACKĄ REPUBLIKĄ SOCJALISTYCZNĄ
O PRZYJAŹNI, WSPÓŁPRACY I WZAJEMNEJ POMOCY**

podpisany w Warszawie dnia 1 marca 1967 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 1 marca 1967 roku podpisany został w Warszawie Układ między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy o następującym brzmieniu dosłownym:

**UKŁAD
MIĘDZY POLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ
A CZECHOSŁOWACKĄ REPUBLIKĄ SOCJALISTYCZNĄ
O PRZYJAŹNI, WSPÓŁPRACY I WZAJEMNEJ POMOCY**

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Czechosłowacka Republika Socjalistyczna

kierując się niezmiennym dążeniem do rozwijania i umacniania tradycyjnych stosunków przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy między obu państwami,

**SMLOUVA
MEZI POLSKOU LIDOVOU REPUBLIKOU
A ČESKOSLOVENSKOU SOCIALISTICKOU REPUBLIKOU
O PŘÁTELSTVÍ, SPOLUPRÁCI A VZAJEMNÉ POMOCI**

Polská lidová republika a Československá socialistická republika,

vedeny trvalou snahou rozvíjet a upevňovat tradiční vztahy přátelství, spolupráce a vzájemné pomoci mezi oběma státy,

przeświadczony, że dalszy rozwój tych stosunków odpowiada żywotnym interesom narodów obu państw i służy umacnianiu całej wspólnoty socjalistycznej,

wyrażając wolę konsekwentnego prowadzenia polityki pokojowego współistnienia państw o odmiennych ustrojach społecznych oraz kontynuowania wysiłków w celu umocnienia pokoju,

pomne, że oba państwa były ofiarami agresji ze strony nazistowskich Niemiec,

stwierdzając, że podczas gdy Niemiecka Republika Demokratyczna zrealizowała zasady Układu poczdamskiego, prowadzi konsekwentną politykę pokojową i skutecznie przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa w Europie, zachodniemieckie siły militarystyki i odwetu zagrażają pokojowi,

dążąc do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie w oparciu o zobowiązania wynikające z Układu warszawskiego o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej z dnia 14 maja 1955 roku,

kierując się celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych,

potwierdzając wierność celom i zasadom wyrażonym w Układzie o przyjaźni i wzajemnej pomocy, zawartym między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką w dniu 10 marca 1947 roku, oraz stwierdzając, że Układ ten odegrał doniosłą rolę w rozwoju przyjaznych stosunków między obu państwami,

uwzględniając osiągnięcia współpracy polsko-czechosłowackiej w minionym dwudziestolecu i zmiany, jakie nastąpiły na świecie,

postanowiły zawrzeć niniejszy Układ i w tym celu uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Wysokie Umawiające się Strony będą zgodnie z założeniami socjalistycznego internacjonalizmu umacniać trwałą i niezłomną przyjaźń, rozwijać wszechstronną współpracę i wzajemnie udzielać sobie pomocy na zasadzie równouprawnienia, poszanowania suwerenności i nieingerowania w wewnętrzne sprawy drugiej Strony.

Artykuł 2

Wysokie Umawiające się Strony będą na podstawie przyjaznej współpracy i wzajemnych korzyści rozwijać i umacniać stosunki gospodarcze i naukowo-techniczne oraz realizować, zgodnie z zasadami międzynarodowego socjalistycznego podziału pracy, koordynację narodowych planów gospodarczych i kooperację produkcji, zapewniając w ten sposób dalszy rozwój i wzajemne zbliżanie gospodarki narodowej obu państw.

Artykuł 3

Wysokie Umawiające się Strony będą rozwijać i umacniać stosunki w dziedzinie kultury, sztuki, nauki, szkolnictwa i zdrowia, jak również prasy, radia, telewizji, filmu, wychowania fizycznego i turystyki.

Artykuł 4

Wysokie Umawiające się Strony będą popierać wszechstronną współpracę między organizacjami społecznymi, mającą na celu pogłębienie wzajemnego poznania i dalsze zbliżenie między narodami obu państw.

prześvědčony, že další rozvoj těchto vztahů odpovídá životním zájmům národů obou států a přispívá k upevnění celého socialistického společenství,

zdůrazňující vůli důsledně uplatňovat politiku mírového soužití států s různým společenským zřízením a pokračovat v úsilí o upevnění míru,

pamětlivý toho, že oba státy se staly oběťmi agrese ze strany nacistického Německa,

konstatující, že zatímco Německá demokratická republika uskutečnila zásady Postupimské dohody, provádí důslednou mírovou politiku a účinně napomáhá zajištění bezpečnosti v Evropě, síly západoněmeckého militarismu a revanšismu ohrožují mír,

usilující o zajištění míru a bezpečnosti v Evropě na základě závazků vyplývajících z Varšavské smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci ze dne 14. května 1955,

vedeny cíli a zásadami Charty Spojených národů,

potvrzující věrnost cílům i zásadám, vyjádřeným ve Smlouvě o přátelství a vzájemné pomoci, uzavřené mezi republikou Polskou a Československou republikou dne 10. března 1947, a konstatující, že tato smlouva sehrála významnou úlohu v rozvoji přátelských vztahů mezi oběma státy,

berouce v úvahu úspěšné výsledky polsko-československé spolupráce v uplynulém dvacetiletí, jakož i změny, k nimž došlo ve světě,

rozhodly se uzavřít tuto smlouvu a za tímto účelem dohodly se takto:

Článek 1

Vysoké smluvní strany budou v souladu se zásadami socialistického internacionalismu upevňovat trvalé a nerozborné přátelství, rozvíjet všestrannou spolupráci a navzájem si pomáhat na základě zásad rovnoprávnosti, respektování svrchovanosti a nevměšování do vnitřních věcí druhé strany.

Článek 2

Vysoké smluvní strany budou na základě přátelské spolupráce a vzájemných výhod rozvíjet a upevňovat hospodářské a vědeckotechnické styky a v souladu se zásadami mezinárodní socialistické dělby práce uskutečňovat koordinaci národohospodářských plánů a kooperaci ve výrobě a tím zajišťovat další rozvoj a vzájemné sblížení národního hospodářství obou států.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou rozvíjet a upevňovat své vztahy v oblasti kultury, umění, vědy, školství a zdravotnictví, jakož i tisku, rozhlasu, televize, filmu, tělesné výchovy a turistiky.

Článek 4

Vysoké smluvní strany budou podporovat všestrannou spolupráci mezi společenskými organizacemi za účelem hlubšího vzájemného poznání a dalšího sblížení národů obou států.

Artykuł 5

Wysokie Umawiające się Strony będą nadal konsekwentnie realizować politykę pokojowego współistnienia państw o odmiennych ustrojach społecznych oraz zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych kontynuować wysiłki dla zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa, zmniejszenia napięcia międzynarodowego, zaprzestania wyścigu zbrojeń i osiągnięcia rozbrojenia, jak również nadal działać w kierunku likwidacji kolonializmu i neokolonializmu we wszelkiej postaci.

Artykuł 6

Wysokie Umawiające się Strony stwierdzają, że Układ monachijski z dnia 29 września 1938 roku doszedł do skutku pod groźbą agresywnej wojny i poprzez użycie siły przeciwko Czechosłowacji, stanowił część zbrodniczego spisku rządu nazistowskich Niemiec przeciwko pokojowi i brutalne naruszenie już wówczas obowiązujących podstawowych zasad prawa międzynarodowego i dlatego był od samego początku nieważny ze wszystkimi wynikającymi z tego następstwami.

Artykuł 7

Wysokie Umawiające się Strony będą niezmiennie dążyć do zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego, którego istotnym czynnikiem jest nienaruszalność istniejących granic państwowych w Europie.

Artykuł 8

Wysokie Umawiające się Strony będą zgodnie z Układem warszawskim o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej z dnia 14 maja 1955 roku stosować wszelkie niezbędne środki w celu uniemożliwienia agresji ze strony zachodnoniemieckich sił militarystki i odwetu lub jakiegokolwiek innego państwa bądź grupy państw, które by się z nimi sprzymierzyły.

Artykuł 9

W przypadku napaści zbrojnej na jedną z Wysokich Umawiających się Stron przez jakiekolwiek państwo lub grupę państw, o których mowa w artykule 8, druga Wysoka Umawiająca się Strona w wykonaniu prawa do samoobrony indywidualnej lub zbiorowej, zgodnie z artykułem 51 Karty Narodów Zjednoczonych, niezwłocznie udzieli jej wszelkiej pomocy, w tym również wojskowej, oraz poparcia wszystkimi środkami, którymi rozporządza.

O środkach zastosowanych zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu Wysokie Umawiające się Strony zawiadomią niezwłocznie Radę Bezpieczeństwa i będą działać stosownie do odpowiednich postanowień Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 10

Wysokie Umawiające się Strony będą konsultować się we wszystkich ważniejszych zagadnieniach międzynarodowych, dotyczących ich interesów.

Artykuł 11

Układ niniejszy zawarty jest na okres dwudziestu lat i ulega przedłużaniu, każdorazowo na okres pięcioletni, jeżeli żadna z Wysokich Umawiających się Stron nie wypowie go na dwanaście miesięcy przed upływem danego okresu.

Článek 5

Vysoké smluvní strany budou dále důsledně uskutečňovat politiku mírového soužití států s různým společenským zřízením a v souladu s cíli a zásadami Charty Spojených národů pokračovat v úsilí o zajištění míru a bezpečnosti, o zmírnění mezinárodního napětí, o zastavení závořů ve zbrojení a o dosažení odzbrojení, jakož i nadále usilovat o odstranění kolonialismu a neokolonialismu ve všech jeho projevech.

Článek 6

Vysoké smluvní strany konstatují, že Mnichovské dohody ze dne 29. září 1938 bylo dosaženo hrozbou útočné války, jakož i použitím síly proti Československu, že byla součástí zločinného spiknutí vlády nacistického Německa proti míru a hrubým porušením základních pravidel soudobého mezinárodního práva, a že dohoda byla proto od samého počátku neplatná, se všemi z toho vyplývajícími důsledky.

Článek 7

Vysoké smluvní strany budou neustále usilovat o zajištění evropské bezpečnosti, jejímž důležitým činitelem je nedotknutelnost existujících státních hranic v Evropě.

Článek 8

Vysoké smluvní strany učiní v souladu s Varšavskou smlouvou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci ze dne 14. května 1955 všechna nezbytná opatření, aby zabránily agresí síl západoněmeckého militarismu a revanšismu nebo kteréhokoliv jiného států nebo skupiny států, které by se s nimi spojily.

Článek 9

V případě ozbrojeného útoku na jednu z Vysokých smluvních stran ze strany kteréhokoli států nebo skupiny států, o kterých se hovoří v článku 8, druhá Vysoká smluvní strana při výkonu práva na individuální nebo kolektivní sebeobranu, podle článku 51 Charty Spojených národů, jí neprodleně poskytne veškerou pomoc včetně vojenské a podporu všemi prostředky, kterými disponuje.

O opatřeních podniknutých podle ustanovení tohoto článku Vysoké smluvní strany uvědomí ihned Radu bezpečnosti a budou postupovat podle příslušných ustanovení Charty Spojených národů.

Článek 10

Vysoké smluvní strany se budou radit o všech důležitých mezinárodních otázkách dotýkajících se jejich zájmů.

Článek 11

Tato smlouva se uzavírá na dobu dvaceti let a bude se prodlužovat vždy na další pětileté období, jestliže ji žádná z Vysokých smluvních stran nevypoví dvanáct měsíců před uplynutím příslušného období.

Układ niniejszy podlega ratyfikacji i wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Pradze w jak najbliższym terminie.

Sporządzono w Warszawie, dnia 1 marca 1967 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i czeskim, przy czym obydwa teksty posiadają jednakową moc.

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Praze v době co nejdříve.

Dáno ve Varšavě dne 1 března 1967 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce polském a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

W imieniu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
W. Gomułka
E. Ochab
Cyrankiewicz

W imieniu
Czechosłowackiej Republiki
Socjalistycznej
A. Novotny
J. Lenart

Za
Polskou lidovou
republiku
W. Gomułka
E. Ochab
J. Cyrankiewicz

Za
Československou socialistickou
republiku
A. Novotny
J. Lenart

Po zaznajomieniu się z powyższym Układem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 22 kwietnia 1967 roku.

L. S. Przewodniczący Rady Państwa: E. Ochab

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz